

Đồng Cỏ Xanh

Giữa mùa hè mà nếu thời tiết mát mẻ, dễ chịu thì thật thú vị, cũng giống như được ngồi bên một bãi cỏ xanh hay bên một dòng nước mát. Hôm nay tôi muốn mời Bạn đi vào một đồng cỏ xanh bên cạnh một dòng suối mát như vậy qua lời Thánh Kinh. Đây là Thánh Vịnh thứ 23, một bài thơ êm ả chẳng những cho mùa hè nhưng cho mọi cảnh huống của đời sống.

Bài Thánh Vịnh như sau:

*Chúa Hằng Hữu là Đấng
chăn giữ tôi,*

Tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì.

*Ngài khiến tôi an nghỉ nơi
đồng cỏ xanh tươi, dẫn tôi đến
mé nước bình tịnh.*

*Ngài bỏ lại linh hồn tôi, dẫn
tôi vào các lối công bình vì có
Danh Ngài.*

*Dẫu khi tôi đi trong rừng
bóng chết tôi sẽ chẳng sợ tai họa
nào vì Chúa ở cùng tôi.*

*Cây trượng và cây gậy của
Chúa an ủi tôi.*

*Chúa dọn bàn cho tôi trước
mặt kẻ thù tôi.*

*Chúa xúc dầu cho đầu tôi,
chén tôi đầy tràn.*

*Quả thật trọn đời tôi, phúc
hạnh và thương xót sẽ theo tôi.*

*Tôi sẽ ở trong nhà Chúa
Hằng Hữu cho đến lâu dài.*

Đây là một bài thơ an ủi, nhưng nó cũng cho ta thấy những nhu cầu hay những khắc khoải của con người. Mục sư Billy Graham, nhà truyền giáo nổi tiếng của Hoa Kỳ nói rằng, bài thơ này cho thấy đời sống con người trống rỗng, đầy mặc cảm tội lỗi và đầy sợ hãi, nhất là sợ chết.

Thật đúng như vậy, mở đầu bài thơ, vua Đa-vít là tác giả bài thơ nói rằng: “Chúa Hằng Hữu là Đấng chăn giữ tôi, tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì.” Thiếu thốn, luôn luôn thấy mình cần, mình muốn một điều gì đó, đó chính là tâm trạng của con người. Chẳng bao giờ thấy mình đủ cả. Lúc mới đến xứ này ta nói mình chỉ cần tự do, sống thế nào cũng được. Nhưng sau đó, ta thấy sao mình thua sút anh em chúng bạn quá, tại sao mình lại khổ thế này và rồi ta lại thấy mình cần những thứ này, muốn những thứ khác.

Khi nào con người mới có thể ngừng lại, thôi mong muốn và nói rằng tôi đủ rồi, tôi không thiếu gì cả? Tác giả bài thơ là vua Đa-vít nói rằng: “Chúa Hằng Hữu là Đấng chăn giữ tôi, tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì.” Vua Đa-vít nói lên kinh nghiệm này trong tư thế của một con chiên. Ông đã từng làm người chăn

chiên, ông biết mình chăm sóc những con chiên như thế nào và rồi ông nghĩ đến Chúa là người chăn chiên đó. Ông nói rằng, Nếu Chúa là người chăn chiên đó thì tôi đâu cần, đâu thiếu gì nữa? Những khắc khoải và những khoảng trống trong tâm hồn chúng ta chỉ có thể được lấp đầy trong tình yêu của Chúa là Đấng tạo dựng chúng ta, chăm sóc chúng ta và cứu rỗi chúng ta. Đức tin nơi Chúa sẽ giúp ta được an nghỉ hoàn toàn, không còn ước mơ gì hơn nữa. Chúng ta còn cần, còn muốn vì khoảng trống trong tâm hồn chưa được lấp đầy và khoảng trống đó chưa được lấp đầy vì nó còn mang nặng tội lỗi.

Chính vì vậy mà kinh nghiệm thứ hai của vua Đa-vít trong bài Thánh Vịnh là: “Ngài bỏ lại linh hồn tôi, dẫn tôi vào các lối công bình.” Bỏ lại linh hồn có nghĩa là phục hồi linh hồn, làm cho trở lại tình trạng nguyên thủy. Con người chúng ta có những dẫn vật, khổ đau chỉ vì trong chúng ta có những tranh chiến giữa thiện và ác, giữa tốt và xấu, giữa điều tốt đáng làm ta không làm được và điều xấu không nên làm ta cứ làm mãi. Làm sao để phục hồi linh hồn, để ta được đi trong đường công chính? Một lần nữa, tác nhân là chính Chúa

bởi vì chính Thiên Chúa đã trù hoạch chương trình cứu rỗi cho chúng ta. Chúa Cứu Thế Giê-xu phải gánh thế tội cho chúng ta, chịu chết thay cho chúng ta để cứu rỗi chúng ta. Đó là con đường giải thoát duy nhất. Vì tội đòi hỏi hình phạt, Chúa Giê-xu phải chịu hình phạt, tội lỗi của ta mới được tha thứ. Đến với Chúa, linh hồn ta sẽ được phục hồi, ta sẽ đi trên đường công chính, lúc đó khắc khoải, mặc cảm sẽ không còn nữa.

Nhưng chưa hết, con người chúng ta còn phải đối diện một chương ngại thứ ba vô cùng lớn lao mà từ trước đến nay chưa ai vượt qua được. Chương ngại đó là sự chết. “Nhân sinh tự cổ thùy vô tử” xưa nay ai là người không chết hay không trải qua cõi chết? Cái chết kinh khủng vì bên kia cái chết có gì ta không biết. Ta biết có đời sau vì ta vẫn nói đến qua đời, khuất núi, về bên kia thế giới. Ta có thể nói rằng ta không sợ chết, nhưng đứng trước cái chết ai là người không sợ? Tôi đã dự tang lễ của những người lớn tuổi cũng như những người trẻ. Cái chết của những người biết nó sẽ tới cũng như những cái chết thành linh. Nhưng dù là chết già hay chết trẻ, chết thành linh hay cái chết đến dần dần, con người chúng ta ai cũng một lần chết. Bạn có sợ chết không? Vua Đa-vít, tác giả bài thánh vịnh nói rằng: “Dầu khi tôi đi trong trũng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào, vì Chúa ở cùng tôi.” Tác giả nói rằng ông không sợ chết vì một lý do đơn giản: Vì Chúa ở cùng tôi. Khi Chúa là nguồn sống ở bên cạnh chúng ta thì không còn

gì đáng cho chúng ta lo sợ nữa, kể cả sự chết.

Vấn đề của tác giả đã được giải quyết tất cả vì Chúa chặn giữ, Chúa dẫn dắt và Chúa ở cùng. Tôi không nói với Bạn một điều gì viển vông nhưng tôi vừa trình bày cho Bạn kinh nghiệm của một người được làm con của Chúa, được ở với Chúa, được Chúa dẫn dắt. Tất cả đều đến từ niềm tin. Niềm tin nơi Đấng Chí Cao đã tạo dựng muôn vật mọi loài, niềm tin nơi Đấng Cứu Chuộc đã chịu chết thế cho nhân loại và niềm tin nơi Đấng yêu thương vẫn ngày đêm chăm sóc và chặn dắt chúng ta.

Bạn và tôi cần gì nhất trên đời này? Nói khác đi, những nhu cầu hiện tại của ta là gì? Trống trải, mặc cảm vì tội lỗi? Cô đơn, sợ hãi? Dù nhu cầu của Bạn là gì, hãy nghĩ đến Chúa Hằng Hữu là Đấng đã tạo dựng nên Bạn, đã chịu chết để cứu rỗi Bạn và vẫn tiếp tục theo dõi, chăm sóc Bạn hằng ngày. Bạn có tin nơi Ngài không? Hãy đặt lòng tin nơi Chúa, Bạn sẽ có cùng kinh nghiệm như vua Đa-vít để nói rằng: “Chúa Hằng Hữu là Đấng chặn giữ tôi, tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì. Ngài phục hồi linh hồn tôi, dẫn tôi vào đường công chính. Dầu khi tôi đi trong trũng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào, vì Chúa ở cùng tôi.”

Chúa chặn giữ, Chúa phục hồi, Chúa ở cùng, còn hạnh phúc nào lớn hơn nữa? Hãy đặt lòng tin nơi Chúa để được kinh nghiệm làm chiên của Chúa.

Mục sư Nguyễn Thi

Đối Thoại Trong Hôn Nhân

Trong mục *Dear Abby* của nhật báo *Los Angeles Times* một lần nọ có ghi lại lời than của một bà vợ như sau: “Tôi thật không hiểu chồng tôi. Chúng tôi lấy nhau đã gần 50 năm nhưng chồng tôi không bao giờ nói chuyện với tôi. Chồng tôi là người thật ít nói, đúng ra, ông là người không nói. Nếu tôi không gợi chuyện thì hai vợ chồng chúng tôi sống trong một thế giới hoàn toàn im lặng. Chồng tôi chẳng bao giờ nói chuyện với tôi, dù chỉ là một lời thăm hỏi. Mỗi ngày khi ông đi làm, nếu tôi đứng ở cửa, ông sẽ đi ngang qua và bước ra cửa một cách thản nhiên như không có ai đứng đó, ông không bao giờ nói lời từ giã vợ. Tình trạng này kéo dài đã gần năm mươi năm nay. Nhiều lần tôi nói với ông là vợ chồng cần nói chuyện với nhau mới biết ý nhau; nhưng nói gì thì nói, ông không thay đổi.”

Trong khi đó, một bà vợ khác thì nói: “Người nào có ông chồng ít nói hãy xem đó là một cái phước, vì chồng tôi nói quá nhiều, nói suốt ngày đêm không ngưng nghỉ. Ông nói ra tất cả những gì ông suy nghĩ, và hầu hết những điều ông nói rất là bi quan, tiêu cực. Ông than người này, chê người kia, lúc nào ông cũng chỉ thấy mặt trái của vấn đề để mà chê trách. Ông không cất cổ, làm vườn, không giúp tôi làm việc nhà vì ông phải bận suy xét việc này, phân tích việc kia và phải dành thì giờ nói lên

ý kiến tiêu cực của mình. Nhiều đêm tôi phải nghe chồng tôi nói cả tiếng đồng hồ mới được đi ngủ. Tôi khổ quá mà không biết làm sao vì ông không thấy đây là một nan đề cần phải sửa đổi.”

Chúng tôi không biết quý vị có nan đề nào trong vấn đề đối thoại giữa vợ chồng, nhưng vợ chồng nào cũng cần đối thoại với nhau để có thể hiểu và thông cảm nhau. Tuy nhiên, vì không biết cách đối thoại và trò chuyện nên thay vì hiểu nhau và gần nhau, nhiều vợ chồng vì lời nói mà phiền giận nhau và ngăn cách nhau. Trong mối quan hệ giữa ta với người chung quanh, đối thoại là điều quan trọng, không có đối thoại ta sẽ không hiểu nhau và không thể đứng chung để làm một công việc gì. Trong hôn nhân, đối thoại lại càng quan trọng hơn, thiếu đối thoại hay đối thoại không đúng sẽ đưa đến hiểu lầm, buồn giận và ngăn cách. Đối thoại quan trọng như thế nên có người đã nói: “Đối thoại đối với tình yêu cũng như dòng máu đối với sự sống, không thể thiếu được.” Nói một cách khác, thân thể cần máu để sống và tăng trưởng thể nào thì đối thoại cũng cần cho mối quan hệ giữa ta với người ta yêu thể ấy. Nếu muốn hôn nhân được ngọt ngào, tốt đẹp, đường dây đối thoại giữa vợ chồng phải được tốt đẹp. Khi đối thoại bế tắc, vợ chồng không trò chuyện trao đổi với nhau, hôn nhân đó sẽ gặp khó khăn.

Đối thoại là gì mà quan trọng như thế? Tiến sĩ Norman Wright, trong một bài học dành cho các bạn trẻ sắp lập gia đình, đã định nghĩa đối thoại như sau: “Đối

thoại là một tiến trình qua đó ta bày tỏ chính mình bằng lời nói, thái độ và cử chỉ, để người nghe có thể tiếp nhận và hiểu những điều ta bày tỏ.” Nói một cách khác, đối thoại là dùng lời nói và cử chỉ, chia sẻ tư tưởng, cảm xúc của ta một cách rõ ràng để người kia có thể hiểu được. Để đối thoại mang lại kết quả tốt đẹp, chúng ta không những cần nói nhưng cũng cần có người lắng nghe. Trong hôn nhân, sợ dĩ có những lúc vợ chồng phiền giận nhau hay hiểu lầm nhau không những vì chúng ta không thể nói lên những điều cần nói, mà cũng có khi vì không có ai lắng nghe.

Những người mới yêu nhau trò chuyện với nhau rất nhiều. Họ mong gặp nhau mỗi ngày, và khi gặp thì trao đổi với nhau nhiều điều. Lắm khi chỉ nhìn nhau chứ không nói một lời nào nhưng vẫn hiểu nhau và cảm thấy gần nhau. Khi còn là người yêu của nhau, nếu có điều gì hiểu lầm hay phiền giận chúng ta cũng dễ dàng bỏ qua, vì đang sống trong tình yêu và đang cùng hướng đến một mục đích, đó là hướng đến ngày cưới. Tuy nhiên, khi nên vợ chồng rồi, khi có điều buồn giận chúng ta không dễ làm hòa với nhau và vì đời sống bận rộn, chúng ta cũng ít có thì giờ trò chuyện với nhau. Tất cả những điều đó khiến vợ chồng cảm thấy ngăn cách với nhau, và nếu không cẩn thận, sự ngăn cách đó sẽ khiến tình yêu phai nhạt dần và chết.

Tại sao đối thoại quan trọng đối với hạnh phúc gia đình? Nếu nhớ lại những bất hòa xảy

ra giữa người này với người kia, chúng ta thấy rằng hầu hết những bất hòa đó xảy ra là vì chúng ta không biết ý nhau hoặc không thông cảm nhau. Nếu vợ với chồng, cũng như cha mẹ với con cái, dành thì giờ trò chuyện, trao đổi với nhau thường xuyên, để mỗi người có thể nói lên những suy nghĩ, ước mơ; chia sẻ những cảm xúc buồn vui, những ưu tư ôm ấp trong lòng, thì sẽ tránh được những hiểu lầm, thiếu thông cảm và ngăn cách. Nan đề xảy ra vì những lời đã nói hoặc những lời không thể nói. Vì đối thoại giữa vợ chồng quan trọng như thế nên chúng ta cần trò chuyện với nhau thường xuyên, trò chuyện và trao đổi trong tinh thần cởi mở, thành thật; sẵn sàng lắng nghe và thông cảm với những gì người kia nói. Vợ chồng sống với nhau lâu càng cần trò chuyện với nhau thường xuyên hơn, vì khi là vợ chồng rồi chúng ta thường có khuynh hướng không nói chuyện với nhau nhiều như hồi chưa cưới.

Một vị giáo sư nọ, vì thấy rõ tầm quan trọng của đối thoại trong hôn nhân nên đã nói: “Nếu tôi được khuyên những đôi vợ chồng sắp cưới chỉ một lời mà thôi, thì tôi sẽ khuyên điều sau đây: để có một hôn nhân hạnh phúc bền lâu, bằng mọi giá, phải giữ cho đường dây đối thoại giữa vợ chồng được tốt đẹp luôn luôn.”

Có một cô vợ trẻ kia than với bạn: “Buồn quá chị ơi, sao chồng em ít nói chuyện với em quá. Lúc nào anh ấy cũng bận việc này việc kia, đi làm thì thôi mà về nhà là ngồi trước

computer hoặc cái ti-vi. Em có nhiều chuyện muốn nói mà thấy anh ấy bận quá nên em không dám. Rồi vì ít trò chuyện với nhau nên bây giờ vợ chồng thấy chẳng có gì đáng nói và cũng không muốn nói nữa. Em thật là cô đơn, có chuyện gì buồn hay lo lắng chẳng biết nói với ai!” Thật tội nghiệp cho ai có người bạn đời bên cạnh mà vẫn cô đơn.

Các nhà tâm lý học cho biết, phái nữ có nhu cầu nói nhiều hơn phái nam. Các bà vợ cần nói chuyện với chồng và mong chồng lắng nghe khi các bà có điều muốn nói. Các ông thường không có nhu cầu nói nhiều như các bà nên không nhận biết nhu cầu của vợ, và vì thế không dành thì giờ trò chuyện và lắng nghe. Hơn nữa, người ta quan sát và thấy rằng, khi có người yêu, các anh thường chăm sóc rất tế nhị, sẵn sàng ngồi hàng giờ nghe người yêu tâm sự; nhưng khi người yêu trở thành vợ rồi thì không cư xử tế nhị và không kiên nhẫn lắng nghe nữa. Vì thế các bà vợ thường than là chồng không lắng nghe và không thông cảm với mình như ngày chưa cưới.

Khi trò chuyện là chúng ta gửi cho nhau những sứ điệp, là điều ta muốn người kia tiếp nhận. Mỗi sứ điệp gửi đi thường có ba phần: (1) Câu nói, tức là nội dung sứ điệp, (2) giọng nói và (3) cách nói. Cách nói bao gồm nét mặt, cử chỉ và hành động:

non-verbal communication, tạm dịch là đối thoại không lời. Cũng cùng một câu nói, nhưng nếu ta có giọng nói và cách nói khác nhau sẽ

truyền đi những sứ điệp khác nhau.

Mỗi khi đối thoại chúng ta thường dùng cả ba phần: câu nói, giọng nói và cách nói. Ba phần này bổ túc cho nhau nhưng có tầm quan trọng khác nhau: Theo nghiên cứu của các nhà tâm lý học, mỗi khi ta nói một điều gì, câu nói chỉ diễn đạt 7% điều ta muốn nói, giọng nói diễn đạt 38% và cách nói diễn đạt đến 55%. Điều này cho thấy, nội dung câu nói không quan trọng bằng giọng nói và cách nói. Cùng một lời khen hay một lời xin lỗi nhưng nếu giọng nói và cách nói khác nhau, sẽ truyền đi những sứ điệp tương phản nhau.

Ví dụ, ta nói một câu rất lịch sự, nhưng nếu giọng nói và cách nói không lịch sự, người nghe sẽ cảm nhận ngay là câu nói của ta không lịch sự. Tương tự như vậy, nếu một câu nói chứa đựng những từ yêu thương nhưng cách nói và giọng nói thiếu yêu thương, ta sẽ hiểu ngay là người nói không thật sự yêu thương. Khi giận một người nào mà chúng ta cố gắng nói tử tế với người đó, giọng nói và cách nói của ta thường không đi đôi với nội dung câu nói, và người nghe sẽ nhận ra ngay.

Đối thoại quan trọng như thế nên chúng ta cần cẩn thận, để ba phần của đối thoại cùng nói lên một ý giống nhau. Thánh Kinh dạy: “Lời nói anh chị em phải có ân hậu theo luôn và nêm thêm muối, hầu cho anh chị em biết nên đối đáp với mỗi người là thế nào” (Cô-lô-se 4:6).

Minh Nguyên

**Kính mời quý vị đón nghe
Chương Trình Phát Thanh
Tin Lành hằng tuần:**

Chúa Nhật

8:00 am & 8:00 pm:

1430 AM, Bay Area

Thứ Hai

9:30 pm: Dallas

Thứ Ba

5:30 am: 106.3 FM, Nam California

8:30 pm: 1440 AM, Orlando

Thứ Tư

7:00 pm: Seattle

8:30 pm: 106.3 FM

Nam California

Thứ Năm

2:30 pm: 1480 AM

Nam California

2:30 pm: 900 AM, Houston

4:00 pm: 92 FM, Atlanta

4:30 pm: 880 AM, Houston

6:00 pm:

1110 AM, Sacramento

7:45 pm: 97.3 FM San Diego

Thứ Sáu

2:30 pm: 106.3 FM

Nam California

6:30 pm: 1430 AM, San Jose

10:30 pm: 1480 AM

Nam California

Thứ Bảy

2:00 pm: Washington, D.C.

6:30 pm: 106.3 FM (mỗi hai tuần), Nam

California

7:30 pm: 97.3 FM, San Diego

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành

PO Box 2468

Fullerton, California 92837

(714) 533-2278

radio@tinlanh.org

http://www.tinlanh.org